

Mümkünse

– k.-unal-besk · 10 Haziran 2010

Bir deniz gönder bana gözlerinden;
Yüreğin kadar engin, sevgin kadar mavi;
Bir tutam da yakamoz serp üzerine bir gülüşünle,
Sonra yasla başını göğsüme,
Ay ışığı, mutluluğu tadarken saçlarında
Ben sessiz şiirler söyleyim sana; bir kadeh şarap tadında,
Ve sen sevdâ şarkıları düşür içine kor gibi.
Yalnız, çıplak ayakların değmesin suya, dayanamıyorum;
Sarhoş oluyor deniz, öpünce ayaklarını,
Gelip birşeyler fısıldıyor kumsala çapkın çapkın;
Kıskanıyorum....

Bir gökyüzü gönder bana gözlerinden;
Yüreğin kadar güneşli, sevgin kadar sonsuz...
Can suyum, sevdiğim,
Martılar uçuşsun üzerimizde, kanatlarından gümüş rengi umutlar dökerek
Ve bir gökkuşağı da olsun;
Yedi rengi; umut olsun, huzur, sevgi, vefâ, mutluluk olsun, güzellik ve şiir olsun
Ve senin tayf'ın olsun...

Bir dünya gönder bana gözlerinden;
Yüreğin kadar sevgi dolu, ellerin kadar mutluluk veren
İçinde yalnız sevgiyi bilen insanlar olsun.
Yemyeşil umut ormanları yayılsın her yanına,
Kokunun sindiği yaban çiçekleri üzerinde özgür kelebekler uçuşsun,
Gölgesinde yüreklerimize kuş cıvıltıları ve huzur dolsun...

...Ve bir bakış gönder bana gözlerinden,
İçinde yalnız sen ol, bir kızıl karanfil ve dudakların olsun...